

Abstrakt

Vokalizace umožňuje savcům komunikovat s ostatními jedinci stejného druhu a poskytnout jim informaci o nebezpečí, pohlaví volajícího, ale především o druhové příslušnosti. Jednotlivé druhy se svou vokalizací navzájem odlišují, a tudíž by jejich zvukový projev měl být součástí prezygotické reprodukčně izolační bariéry. Správné rozpoznání sexuálního partnera stejného druhu zabraňuje vzniku hybridního jedince, který může být až neživotaschopný.

Ve volné přírodě dochází k hybridizaci mezi příbuznými druhy častěji, než se myslelo. Uvažuje se, že vliv na mezidruhové křížení může mít i vokalizace hybridizujících druhů. Role vokalizace při hybridizaci byla zkoumána u několika málo druhů savců. V této literární rešerši se zabývám tím, zda je vokalizace u savců silnou etologickou reprodukčně izolační bariérou, ale také vlivem hybridizace na vokalizaci. Je známo, že některé druhy savců dokáží vydávat zvuky, které se naučili odposloucháváním, což by mohlo vést k předpokladu, že savci jsou schopni naučit se cizí zvuky a jejich vokalizace je založena spíše na odposlechu než na dědičnosti. Avšak některé studie naznačují, že vokalizace savců je podmíněna geneticky. Ideálním objektem pro studium dědičnosti vokalizace jsou hybridní jedinci, protože jejich rodičovské druhy se svou vokalizací často značně liší a hybridi tak mohou vokalizovat jako jeden z jejich rodičů nebo smíšeně. Na základě jejich vokalizací lze nejlépe zkoumat, do jaké míry je u nich podmíněna geneticky nebo učením.